

Głos Wąbrzeski

BEZPARTYJNE POLSKO - KATOLICKIE PISMO LUDOWE.

Przedpłata: W eksped. miesięcznie 79 gr. z odnośnikiem przez pocztę 21 gr. więcej. W wypadkach nieprzewidywanych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, słozenia pracy, przerwaniu komunikacji, abonent niema prawa żądać posaterminowych dostarczeń gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dział ogłoszeniowy Redakcja nie odpowiada. Redaktor przyjmuje od 10-12. Nadesłanych a nie zamówionych rękopisów Redakcja nie zwraca i nie honoruje. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 1. Telefon 80. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204, 252.

Sumiennem wykonywaniem obowiązków,
budujemy silną Ojczyznę!

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. (7 lam.) 10 gr., za reklamy na str. 4-lam. w wiadomościach potocznych 80 gr. na pierwszej str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo: w poniedziałek, środek i piątek. Przy sądowym śledzeniu należności rabat upada. Dla spraw spornych jest właściwy Sąd w Wąbrzesku. — Za terminowy druk, przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ogłoszeń bez podania powodów

Nr. 84

Wąbrzesko, Kowalewo, Golub, czwartek dnia 20 lipca 1933 r.

Rok XIII

Święto Straży Przedniej w Gdyni

GDYNIA. Na Molo Wilsona nad brzegiem morza odbyła się w niedzielę imponująca uroczystość święta „Straży Przedniej”, połączona z poświęceniem sztandaru organizacji. 2.000 członków i członkiń „Straży” poczty sztandarowej bratniej organizacji młodzieży, tłumy ludności wypełniły molo. O godz. 10,30 przybył p. premier Jędrzejewicz, którego powitał wiceprezes straży przedniej dyrektor departamentu Min. Oświaty Karol Makuch następującymi słowami:

Panie Premierze, wyrażamy ci hołd jako Szełowi Rządu, najgorliwszemu pracownikowi na niwie pracy państwowej, członkowi, założycielowi na niwie pracy organizacji oraz dziękujemy za przybycie na święto Straży Przedniej. Melduje ci, Panie Premierze, że za chwilę ślubować będzie 2000 młodzieży na wierność Państwu i Morzu” Orkiestra odegrała Hymn Narodowy, poczem P. Premier dokonał przeglądu oddziałów Straży w towarzystwie p. prezesa Sławka, wicewojewody p. Seydlitza, zastępcy dowódcy Marynarki Wojennej komandora Frankowskiego oraz Komisarza Rządu. Na uroczystość przybył również z Gdańska Komisarz Generalny R. P. min. Papee.

Po przeglądzie odbyła się Msza, poczem do zebranej młodzieży przemówił ks. Biskup Okoniewski.

Kazanie ks. Biskupa D-ra Okoniewskiego w czasie uroczystości Straży Przedniej

W dziedzinie ducha dokonuje się obecnie pod bóg świata. Nie słychać coprawda szczeru broni, nie rozlegają się detonacje armatnie, nie sypią samoloty z trującymi gazami. Niemniej ure walka zacięta o ideały. Broń zastępuje w niej dyalektyka. Walka toczy się nieubłagana idą armie duchowe ze sztandarami, na których wypisano ich hasła. Niezawsze są one idealne, nieraz bardzo przyziemne. A kiedy chodzi o przyszłość, która z tych walk, tego chaosu myśli i dążeń ma się wyłonić, trzeba odważnie wystąpić w obronie ideałów prawdziwych. Nie na to przelewały u nas pokolenia dawniejsze krew o wolność. Nie na to podjęły obecne pokolenia gigantyczne wysiłki o jej utrzymanie, żeby w bezpłodnych dyskusjach i rozbieżnościach tę wolność osłabić, ale na to żeby ją przekazać jako zwycięską podwalinę przyszłości, na której ona zbuduje granitowy gmach mocarstwowej potęgi Rzeczypospolitej. W jego obrębie rozwinię się z przebogatego podłoża uzdolniona natura polska, oparta o odwieczne zasady chrześcijańskie, które stawiały czoło wszelkim zakusom odgrzewanego hedonizmu czy stoicyzmu. Tej walki o ideały, jesteście, młodzieży droga, strażą przednią. Oby w tym pochodzie nie zbłądzić, musisz się niemi jak najgłębiej przejąć, przejąć się duchem chrześcijańskim, przejąć się duchem narodowym, zespolić te dwa czynniki i mieć tę szlachetną ambicję, aby zespolonym tym ideałom torować drogę. Bądź wierna swoim ideałom, dotrzymaj ślubowania, które złożyłeś. Składasz je w obliczu majestatu Polski, w ręce Jej Najwyższego Włodarza. Składasz w obliczu morza tak bezbrzeżnego, tak rozlewnego, tak chłonnego światło, jak bezbrzeżną i rozlewną i chłonną swia-

tło jest twoja natura. Niech Ci błogostawi Bóg w twoich poczynaniach i prowadzi do wielkich trwałych celów. Amen.

Po kazaniu

Po kazaniu ks. Biskup Okoniewski dokona poświęcenia sztandaru Straży Przedniej, ofiarowanego przez m. Gdynię. Rodzicami chrzestnymi byli: Marysia Hołowczanka i sędziwy, prezes Związku Weteranów z Poznania p. Stankiewicz. Pierwszy gwóźdź wbił w rzewce sztandaru p. Premier Jędrzejewicz. W czasie uroczystości do molo Wilsona przybył statek „Gdynia”, wiozący Pana Prezydenta. Rozległa się komenda „bacznosc”, orkiestra marynarki wojennej odegrała Hymn Narodowy.

„Panie Prezydencie, melduje, że odbywa się Święto Straży Przedniej, połączona z poświęceniem i wręczeniem sztandaru tej organizacji — zameldował P. Premier.

Na zdjęciu naszym widzimy prezesa Rady Ministrów Jędrzejewicza na dworcu w Gdyni. P. Premier wziął udział w święcie Straży Przedniej.

„Niech żyje Prezydent”, wyrwał się okrzyk kilku tysięcy młodzieży. Pan Prezydent pozostał na pokładzie statku, skąd przypatrywał się dalszemu ciągowi uroczystości. Rodzice chrzestni wręczyli sztandar Komisarzowi Rządu m. Gdyni, który ofiarował go imieniem miasta Panu Premierowi. Pan Premier wręczając go z kolei naczelnikowi Straży Przedniej p. Janowi Pic de Replongo wygłosił następujące przemówienie:

Przemówienie P. Premiera Janusza Jędrzejewicza

Pamiętam jak dziś czasy z przed lat 30-tu, gdy, jako młody chłopiec z 7 klasy, brałem żywy udział w pracach tajnej, rzecz prosta, organizacji młodzieży starszych klas gimnazjalnych, w gimnazjum żyłomijskim. Inne to były czasy, niż dziś. Prześladowano nas za naszą polskość, szpiegowali nas zaborcze władze, wyrzucano nas ze szkół. Musieliśmy pra-

cować w najtrudniejszych warunkach, pracować w konspiracji, mówić szeptem, schodzić się w tajemnicy. Byliśmy sami niemal bez kierownictwa i może dlatego żeśmy byli sami, musieliśmy się zdobywać na większe wysiłki i większe poczucie odpowiedzialności, niż to z naszych bardzo młodych lat wynikało. O własnym organizacyjnym sztandarze mowy być nie mogło. W ówczesnym powietrzu nie mogła łopotać chorągiew z polskimi znakami.

Dziś Wy, dziewczęta i chłopcy ze Straży Przedniej — w obecności Majestatu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, uwidocznionego w osobie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, wobec naczelnych władz Państwa, na wiatr od polskiego morza wiejący — rozwijacie Wasz sztandar. Pod znakiem tego sztandaru jaśnie idźcie w służbę wielkiej idei państwowej, której całe życie poświęcić pragniecie. W dniu święta Waszego sztandaru — w dniu Waszego uroczystego ślubowania pomyślcie chwilę nad Waszymi

poprzednikami w wielkiej i ciężkiej pracy państwowej. Pomyślcie nad długoletnimi pokoleniami młodzieży, najmłodszymi pokoleniami Polski, pracującymi wówczas w trudnych warunkach. Pomyślcie o ofierze krwi i życia, którą na ołtarzu sprawy złożyli żołnierze Legionów Polskich, często, w wieku jak Wy, uczniowie szkół średnich. Pomyślcie o walkach w r. 1919 i 1920 w których zginęło tylu waszych starszych kolegów. Pomyślcie, ile pracy i serdecznej meki, ile żywej młodzieńczej krwi spłynęło na polską ziemię po to, abyście mogli święcić Wasz sztandar.

Przyjęliście piękną nazwę Straży Przedniej. Niechaj, czerpiąc ze źródeł wspaniałej tradycji, którą dziedziczycie po starszej generacji młodzieży, zapatrzcie się w górny sztandar, organizacja Wasza stanie się awangardą Narodu w jego zwycięskim marszu ku wspaniałemu jutru polskiej państwowości.

Po tem przemówieniu kandydaci na człon-

ków Straży Przedniej złożyli ślubowanie całej kolonii Straży Przedniej. Rotę przysięgi zakończono okrzykiem na cześć Marszałka Piłsudskiego, przyczem orkiestra odegrała „Pierwszą Brygadę”. Entuzjazm zebranych doszedł do niebywałych granic, gdy P. Prezydent wniósł okrzyk: Niech żyje młodzież polska, kochająca własną Ojczyznę.

Z kolei przemówił głęboko wzruszony ukraiński poseł Skrypnik, który brał udział w uroczystości dzisiejszej na czele grupy ukraińskiej. Poseł Skrypnik powiedział m.in.: „Przyjechalismy z dalekiej ziemi wołyńskiej na święto najmłodszej organizacji młodzieży polskiej, aby stwierdzić, że prawdą naszej ziemi jest uczciwa praca dla dobra i potęgi Rzeczypospolitej tylko wielka silna mocarstwowa Polska zawsze dbała o nasz Naród. Tylko pod sztandarem Rzeczypospolitej Polskiej dokonywaliśmy wspólnie rzeczy wielkich. Szczęśliwi jesteśmy, że w szeregach tej wielkiej organizacji znajduje się i dziś młodzież ukraińska. Przyrzekamy ze wszystkich naszych sił pracować dla dobra i potęgi Rzeczypospolitej Polskiej i kochać morze polskie tak, jak je kocha cały Noród Polski. Na zakończenie przemawiał prof. Hilario-wicz: Niemilkącami okrzykami: „Niech żyje nasz Prezydent”, żegnano odpływającą „Gdynię”.

W pół godziny później na ulicy 10 lutego przed P. Premierem i przedstawicielami władz przeddefilowały hufce kandydatów i seniorów Straży Przedniej, Legionu Młodych, harcerzy i harcerzek, Związku Strzeleckiego, K. P. W. itp. Po defiladzie odbył się wspólny obiad żołnierski

Pola zalane wodą

KIELCE. Wskutek katastrofalnej burzy z piorunami, połączonej z oberwaniem się chmury, na 16 kilometrów od Skarżyska między Starachowicami a Wąchockiem, na przestrzeni około 500 mtr. został częściowo przerwany i podmyty tor kolejowy.

W Wierzbniku zerwane zostały słupy na trzech stawach oraz uszkodzonych zostało 5 domów. Ponadto został zerwany mostek na rzece Swislini i uszkodzona zsoza pomiędzy Starachowicami a Tychohem.

Wskutek ulewnych deszczów rzeka Kamienna Ostrowcu w pow. Opatowskim wezbrała. Poziom wody podniósł się ponad dwa metry i w dalszym ciągu się podnosi. Wskutek niezabezpieczenia otworów kanalizacyjnych woda dostała się do budynku Kasy Chorych oraz do posesji domu robotniczego i straży ogniowej. W pobliżu Denkowa rzeka Kamienna zalała łąki i zagraża znajdującym się tam domom. We wsi Paulinów całemu szeregowi domów grozi zalanie, gdyż woda zaczęła przedostawać się już przez wały ochronne.

W pow. kieleckim rzeka Dolinianka przepływająca przez gminę Daleszyce, wystąpiła z brzegów i zalała przybrzeżne łąki i pola. Drogi z Daleszyc do Ciso-wa i z Borkowa do Szczecna zostały uszkodzone oraz został zerwany most na Stopcu. Rzeka Bobrza zalała okoliczne łąki i pola. Cały szereg domów na Słowiku stoi pod wodą.

Przelecieli przez Atlantyk

lecz znaleźli śmierć w Brandenburgji

Gała Litwa w żałobie

W nocy z niedzieli na poniedziałek, kiedy znajdowali się nad terytorjum Brandenburgji w okolicy Soldin (Myśliborż) ULEGLI KATASTROFIE. SA-

MOŁOT SPADE NA LAS SOSNOWY I ROZBIŁ SIĘ a lotnicy znaleźli ŚMIERĆ NA MIEJSCU.

W związku z katastrofą samolotu litewskiego „Luthuanica“ Nr. 668-D nadchodzą z Soldin następujące szczegóły:

Samolot ukazał się nad miastem około 12 w nocy i krążył nisko ponad ziemią. Katastrofa nastąpiła niespodziewanie. Samolot stanął w płomieniach i został całkowicie strzaskany. Zwłoki lotników kpt. Stefana Dariusa i por. Stabley'a Gireasa są niemal całkowicie zniekształcone.

—0—

wania spłonęły doszczętnie. Wreszcie w Sredniej Hucie piorun spalił dom mieszkalny Chojnackiej Pelagji.

OLBRZYMI JESIOTR.

Rybacy koło Nowego wyłowili w Wiśle olbrzymiego jesiotra ważącego 130 kg. Jesiotr był długości 2,60 m.

Hitler, Chrystus i Stary Zakon

Kultura w nationalistycznym przeglądzie „Reichswort“ snuje doradca Hitlera hr. Rewntlof smętne wywody na tematy religijne, które w skróceniu podajemy:

„Nazywamy siebie chrześcijanami, ale w rzeczywistości nie jesteśmy, względnie nie możemy nimi być. Chrześcijaństwo jest niezgodne z naszą rasą. Ukrzyżowany Chrystus — asceta jest bóstwem dla starców, młokosów i chorych. Młodzież nasza jest przeważnie wychowana religijnie, ale pozostała pogańska, dlatego jest niemiecka. Żyje ona duchowo intensywniej niż chrześcijanie.

W kościele protestanckim w Królewcu głosił z kazalnicy proboszcz Kupich, że zagadnienie czystości rasy germańskiej wymaga usunięcia starego zakonu dlatego, że jest on dziełem żydowskich sędziów, królów i proroków. W Niemczech musi być utworzona nowa jedyna religja narodu niemieckiego, która odrzuci stary zakon, jako wytwór rasy żydowskiej. Niemcy sławią swe zmartwychwstanie nie imieniem krzyża, ale imieniem swastyki — prastarego północnego symbolu.

NOWY ZARZĄD GŁÓWNY P. T. R.

Wybrany na walnem zgromadzeniu w dniu 7 czerwca br. Zarząd Główny Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego ukonstytuował się w sposób następujący:

Prezes Leon Schedlin-Czarliński z Brachnówka, wiceprezes p. Franciszek Rząsa z Brudzawek, wiceprezes p. Józef Sojecki z Orzechowa, członkowie: p. Franciszek Huzarek z Pawłowa, p. Stanisław Wozniak z Gostkowa, p. Jan Głowczewski z Jeziorek, p. Hubert Kruczkowski z Drzycima.

Wiley Post zdobywcą Atlantyku

Szczęśliwie udany lot przez Atlantyk — Wylądował w Niemczech

Wiley Post odbywający rekordowy przelot dookoła świata wylądował o godz. 11 min. 55 przed południem na lotnisku berlińskim Tempelhof po 25ciu godzinach i 40 minutach lotu, powitany z entuzjazmem przez oczekującą już od północy publiczność, dziennikarzy oraz przedstawicieli ambasady amerykańskiej. Przy lądowaniu, które odbyło się zupełnie pomyślnie, orkiestra odegrała hymn narodowy amerykański. Wsiadającego lotnika obiegli dziennikarze, pytając o szczegóły lotu. Wiley Post oświadczył, że w czasie przelotu warunki atmosferyczne przeważnie mu nie dopisywały, gdyż na Oceanie panowała mgła. W czasie lotu ogromną usługę oddał mu zastawany poraz pierwszy automatyczny ster.

Lot Nowy Jork — Berlin okrywa nową sławą Wiley Posta, który dokonał swego czasu rekordowego przelotu dookoła świata w 8 dni 15 godzin 51 minut, zdobywając rekord szybkości. Wiley Post wystartował z lotniska Bonnet Field pod Nowym Jorkiem w sobotę o godz. 10 wg. czasu europejskiego, poczem skierował się w kierunku wschodnim nad Nową Ziemią, Oceanem, bezpośrednio do Berlina, gdzie o ile warunki miały dopisać, spodziewany był koło południa. Pierwszy etap swego nowego lotu dookoła świata Wiley Post przebył z matematyczną prawie regularnością.

Z Tempelhofu udał się Post Wiley do KROLEWCA, a stamtąd wyruszył do Moskwy, gdzie wylądował w doskonałej formie.

O godz. 17,12 według czasu moskiewskiego, Wiley Post wystartował w dalszą drogę, żegnany przez licznie zgromadzonych na lotnisku dziennikarzy i lotników sowieckich oraz pracowników cywilnej powietrznej floty sowieckiej.

Przed wystartowaniem, Post za pośrednictwem Tassa dziękował gorąco za serdeczne przyjęcie, z jakim spotkał się ze strony władz i organizacji sowieckich które ułatwiają mu przelot ponad terytorjum rosyjskiem. Post dodał, iż interesuje się bardzo Rosją Sowiecką i pragnąłby powrócić do niej, by spędzić tam czas dłuższy w celu zapoznania się z krajem.

Wyrodna matka

Sprzedala swoje dziecko za 50 groszy

LWÓW. Katarzyna Pikweğerowa, 35 letnia robotnica, której mąż od dłuższego czasu jest bez pracy, zaofiarowała w westybulu dworca Głównego 16 letniej cyganki Marji Kostyniak swą dwumiesięczną córeczkę, żądając za nią 100 złotych.

Po dłuższym targu sprzedała swą córeczkę

za 50 gr. Świadkowie tej sceny zawezwali posterunkowego, który matkę i cygankę sprowadził na komisariat.

Pikweğerowa tłumaczyła się tam, że za zgodą swego męża postanowiła dać swe dziecko na wychowanie cyganom.

—X—

SKUTKI BURZY

Ostatnia burza nad powiatem świeckim wyrządziła wielkie szkody. Piorun uderzył w kilku miejscowościach w Świekatowie spłonęła stodoła

rolnika Januszewskiego; w Tusznach dom mieszkalny roln. Lipskiego w Lipinkach u Krulka Jana spłonął chlew; w Blizniantach uderzył piorun w zabudowanie Jana Teofila. Zabudo-

Tajemnica Grobowca

POWIEŚĆ SENSACYJNA.
(Z FRANCUSKIEGO).

20) TOM I.

Zgodził się więc bez żadnego oporu na jej żądanie.

Oktawja obwinęła starannie w papier spinke i schowała ją do portmonetki.

Maurycy skończył się ubierać.

— Gdzie twoje rękawiczki i kapelusz — zapytała Oktawja.

— W pokoju sypialnym.

— Pójdź po nie.

— Ja sam pójdę....

— Pozwól... mnie przyjemnie tobie usłużyć.

I Oktawja weszła do sypialni. Maurycy skorzystał z jej nieobecności, ażeby prędko otworzyć szufladę swego biurka i zabrać paczkę biletów bankowych.

Paczka ta zniknęła w jednej z kieszeni jego palta.

Zamknawszy szufladę, wyjął z teki papiery, których treść, jakieśmy słyszeli odczytywał i włożył je w duży portfel adwokacki, który już zawierał wiele zapisanych kartek i drukowanych korekt.

Oktawja wróciła — niosła rękawiczki i kapelusz.

— Czy masz powóz na dole?... zapytał Maurycy.

— A to mi pytanie! Przecież zdaje mi się nie przypuszczasz, abym przyszła piechotą z ulicy Caumartin na ulicę Navarin w takie zimno i gdy na chodnikach śnieg leży na cal grubo.

— Zawieszysz mnie do redakcji?

— I owszem, ale pamiętaj, że dziś wieczorem jemy obiad z sobą.

— Nie zapomnę.

Młoda kobieta włożyła kapelusz i zarzuciła na

ramiona ciężki aksamitny płaszczyk, podbity sobolami.

— Kto się zajmuje twojem kawalerskiem mieszkaniem pod nieobecność twojej służącej? zapytała schodząca Oktawja.

— Zatem ty jej zostawiasz klucz?

— Naturalnie.

Odźwierna czekała na lokatora u drzwi swojej izdebki. Odebrała klucz z ukłonem i uśmiechem i z widocznym zachwytem popatrzyła na Maurycygo i Oktawję, wsiadających do małej karetki brązowej, której koń uderzał nogą po bruku osłizłym od śniegu.

Opuścimy mordercę i jego kochankę, oddalających się razem.

Powrócimy na cmentarz Pere Lachaise i pójdziemy za śladem nieznanego w futrzanym surducie, który jakieśmy widzieli ukląkł nad grobem, złożył na nim wieniec, a potem widocznie się zajął śledztwem, rozpoczętem z powodu straszliwego dramatu, którego teatrem był grobowiec rodziny Kurawiewów.

Może czytelnicy pamiętają, że komisarz policji wzywając świadków, aby zaczekali w kancelarji nadzorca cmentarza, rzucił okiem na otaczającą go gromadkę i zapytał co się stało z owym ciekawym jegomościem, przyzwoicie ubranym, którego zauważył przed kilkoma minutami wśród robotników.

Jeżeli o tem pamiętają, to zapewne nie zapomnieli, że Cabirol podmajstrzy kamieniarzy zapytany w tym przedmiocie, odpowiedział:

— Panie komisarzu, on odszedł, ale nie widział przybywszy po odkryciu morderstwa, aby się pogapić trochę.

W istocie rzuciwszy okiem do wnętrza grobowca i dojrzawszy twarz zamordowanej, wskutek czego gwałtownie zadrżał, człowiek w futrze oddalił się, idąc tym samym krokiem jakim przyszedł z miną obojętną, lecz pochyliwszy głowę na piersi, gdy tymczasem rysy jego wykazywały głęboki niepokój. Zachował powolny krok człowie-

ka, którego nic nie zajmuje, aż do bramy cmentarza; ale jak tylko jej próg przestąpił, chód jego nagle się zmienił i krokiem szybkim, jak krok młodzieńca, spieszącego na schodzkę miłosną, pospieszył bulwarem aż do ulicy Oberkampf.

W punkcie, gdzie się ta ulica schodzi z bulwarem, znajduje się stacja dorożek.

Wsiadł do fiakra.

— Dokąd mam jechać? — zapytał stangret.

— Na ulicę Beranger. Zatrzymasz się na rogu blisko bulwaru Temple.

Stangret zaciął konia, i po upływie dziesięciu minut zatrzymał się we wskazanym miejscu.

Człowiek ów wysiadł, zapłacił za dorożkę i zapaścił się na ulicę Beranger.

Przybywszy pod nr. 18 wszedł, minął się i szybko przebiegł schody skrzydła położonego w dziedzińcu pomiędzy domem od ulicy Beranger i drugim, którego front wychodził na ulicę Temple.

Przybywszy na trzecie piętro, wyjął z kieszeni klucz i otworzył jedno z dwóch drzwi znajdujących się w sieni i prowadzących do oddzielnych mieszkań.

Wszedł do ciemnego przedpokoju komunikującego się z pokojem stołowym, który minął przechodząc do sypialni, w której znajdowało się łóżko, szafa z lustrzanymi drzwiami, toaleta i cztery krzesła.

Umeblowanie to nadzwyczaj skromne, lecz nieposzlakowane czyste, było z drzewa orzechowego.

Firanki okna wychodzącego na dziedzińiec były adamaszkowe wełniane, ciemno czerwone. Takie same firanki osłaniały łóżko.

Obicie pokoju nasładujące dąb politurowany, tworzyło na ścianach kwadraty, jak to często widzieć można w stołowych pokojach u mieszczan, co czyniło szczególne wrażenie i kazało przypuszczać, że właściciel kierowany godną pochwałą oszczędnością, godną pochwały ze względu na własny interes, do wykolejenia tego pokoju, użył resztek papieru kupionego za zniżoną cenę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Po krwawym zajściu w Uciążu

Lekarz opatrzył poranionych

Z Królewskiej Nowejwsi donosi (o) O krwawym zajściu, jakie miało miejsce w Uciążu donosił pokrótce już „Głos Wąbrzeski”, obecnie dowiaduje się co następuje:

Awantura wynikła na tle nieeksmisji, a na tle nieprawnej dzierżawy. Wolak, który dzierżawił gospodarstwo wprowadził swego zięcia Michałowa Michała z Brodnicy, którzy razem usiłowali wtargnąć do mieszkania Zduniaków, dzier-

żawczy. I na tem tle powstała awantura.

Edward Wilde, który starał się Wolaka i Michałowa uspokoić został przez nich nożami strasznie pokłóty. Poza tem pokłóci nożami zostali: Zduniakówna Marja, Mateja Antoni i Zduniak Jan.

Pierwszej pomocy udzielił rannym przybyły lekarz p. dr. Podlaszewski a sprawców tego krwawego zajścia aresztowano i odstawiono do Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie.

Nieprowadzenie złodzieja

Schwytany został, gdy jechał z łupem

Ma pan szczęście, że pana nie zastrzeliłem.

Uciąż, 19. 7. (Wiad. wł.)

Onegdaj w nocy patrol policyjny natknął się na drodze Czapel — Uciąż na dwóch podejrzanych osobników, którzy nieśli na plecach worki.

W pewnej chwili zatrzymał patrol policyjny tych osobników, lecz jeden z nich zdołał dzięki ciemnościom zbiec. Osobnik, którego przytrzymał, nazywa się Piotr Wołowicz, z Uciąża i miał przy sobie 7 kur ubitych. Wołowicz miał też przy sobie broń nabitą (rewolwer), którą usiłował zastrzelić posterunkowego —

jak się przy dochodzeniach przyznał „Ma pan szczęście że pana nie zastrzeliłem” powiedział do prowadzącego go do sądziego śledczego policjanta.

Kury jakie znaleziono w worku przy Wołowiczu, pochodzą z dokonanej kradzieży na szkodę p. Reimanna, nauczyciela z Czapel. Skradziono mu 21 kur. Drugi złodziej, który zdołał zbiec porzucił resztę kur (14) przy lesie wrońskim. Nazwisko drugiego złodzieja jest znane więc powędruje również wkrótce za kraty. (o)

Gazeta jest najlepszym przyjacielem czytelnika!

Każda gazeta — czy to większa — lub mniejsza, jest najlepszym przyjacielem czytelnika i najwierniejszym.

Gazeta bowiem bardzo dużo trudu i pracy wkłada w to, aby jaknajlepiej informować swego czytelnika, porusza najżywniejsze sprawy z ich terenu, walczy o dobro ogółu, przestrzega przed różnymi wydrwigroszami, oszustami, których pełno kręci się zwłaszcza po wsiach.

Człowiek zarozumiały gazet nie czyta dlatego i ten też nie widzi dalej poza koniec własnego nosa — a ten, co czyta gazetę otwiera się przed nim szeroki świat. Kulturalny człowiek nie może obejść się bez pisma. Wobec rozwoju życia współczesnego nie czytanie gazety jest niemożliwością. Gazeta bowiem daje nie tylko korzyści materialne i duchowe ale rozszerza horyzont myślenia czytelnika.

W zamian za to wszystko co daje gazeta swoim czytelnikom, jeśli się zważy jak wielkie trudności gazeta osiąga przy uzyskaniu pewnych, źródłowych wiado-

mości, aby podać swoim czytelnikom — żąda tylko jednej rzeczy: popierania i rozpowszechniania gazety.

Nie wystarczy jednak samemu zaabonować gazetę, ale należy też w pierwszym rzędzie współpracować z redakcją, donosić o wszelkich przejawach życia kulturalnego, sportowego, o zaszytych wypadkach i zwracać uwagę redakcji jakże zmiany ma poczynić aby pismo wychodziło w myśl życzeń czytelnika.

Taka współpraca czytelnika z gazetą przyniesie ogromne korzyści dla czytelnika.

Prosimy więc bardzo donosić nam wszystko to, co dzieje się w okolicy i prosimy o popieranie naszego pisma wśród krewnych i znajomych zachęcając ich do zaabonowania. A obecnie jest wielka okazja do tej propagandy, gdyż pp. listowi, urzędy pocztowe przyjmują przedpłatę „Głosu” na miesiące: SIERPİEN I WRZESIEŃ. Jednajcie nam więc nowych abonentów.

Nowa ustawa samorządowa

Zmiany na Pomorzu

(Dokończenie).

Władza nadzorcza może członka organu zarządzającego (prezydenta, burmistrza, członka magistratu), usunąć z urzędu, jeśli zaniedbuje swoje obowiązki, lub spełnia je nieudolnie, albo też zachowuje się w sposób obniżający powagę i zaufanie jego urzędu. Jest to nowy przepis, bardzo ważny, który niewątpliwie uchroni nasze miasta przed niedołężną gospodarką.

Przepis ten wywołał jeszcze przed ogłoszeniem ustawy namiętną dyskusję i głosy ostrej krytyki. Pierwotny jego projekt został jednak w samej ustawie znacznie zmieniony. Kiedy jednak projekt dawał możliwość władzy nadzorczej dowolnego poniekąd usuwania członków organu zarządzającego, to obecna ustawa uzależnia to od postępowania zbliżonego do postępowania dyscyplinarnego, w którego toku zainteresowany będzie miał możliwość składania wyjaśnień i powołania obrońcy itp.

We wszystkich gminach, miastach i powiatach mają być powołane komisje rewizyjne, których zadaniem jest bezpośrednia kontrola nad całokształtem gospodarki danego związku samorządowego. Sprawozdanie komisji rewizyjnej winno być przedłożone na najbliższym posiedzeniu rady.

Jeżeli rada podniesie zarzuty w związku ze sprawozdaniem komisji rewizyjnej, muszą one być niezwłocznie przesłane władzy nadzorczej do zbadania.

Na terenie Pomorza znosi się dotychczasowe wójtostwa, których zakres działania przenosi się na nowotworzone gminy wiejskie. Ustalenie obszarów tych nowych gmin dokona Minister Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia w ciągu 18 miesięcy, licząc od daty 13 lipca br. Termin ten może być nawet przedłużony o dalsze 12 miesięcy. Aż do tego czasu tj. wydania powyższego rozporządzenia zakres działania dotychczasowych wójtów pozostaje w mocy.

Istniejące na obszarze Pomorza obszary dworskie mają być również zniesione i wcielone do obszaru gmin wiejskich, jakie ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, o którym wyżej mowa. Tymczasem zatem obszary

dworskie pozostają aż do wydania odnośnego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Rozliczenia jakie będą konieczne przy znoszeniu obszarów dworskich i przejmowaniu ich ciężarów przez nowopowstające gminy mają być przeprowadzane w drodze bezpośredniego porozumienia. W razie braku porozumienia rozstrzyga Wydział Powiatowy.

Członkowie Izby Wojewódzkiej, których dotychczas losowano, będą w przyszłości wybierani w głosowaniu proporcjonalnym, przy czem powyżej 2 członków może być wybranych z Wydziału i Sejmiu Wojewódzkiego.

Nadzór nad miastami nie wydzielonemi, który dotychczas należał do Wojewody, sprawować będzie w pierwszej instancji wydział powiatowy a w drugiej wojewoda przy współudziale Izby Wojewódzkiej.

W postępowaniu uchwałowem i sporno-administracyjnym w sprawach miejskich, jak również w sprawach spornych majątkowych pracowników miejskich z § 7 ustawy z dnia 30 lipca 1889 o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych w stosunku do miast nie wydzielonych właściwym jest Wydział Powiatowy.

Protesty wyborcze w gminach wiejskich i miastach nie wydzielonych rozstrzyga starosta przy współudziale Wydziału Powiatowego, od którego decyzji przysługuje odwołanie do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Protesty wyborcze do organów miast wydzielonych i powiatowych związków samorządowych rozstrzyga Wojewoda przy współudziale Izby Wojewódzkiej. Od orzeczenia Wojewody można odwołać się do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

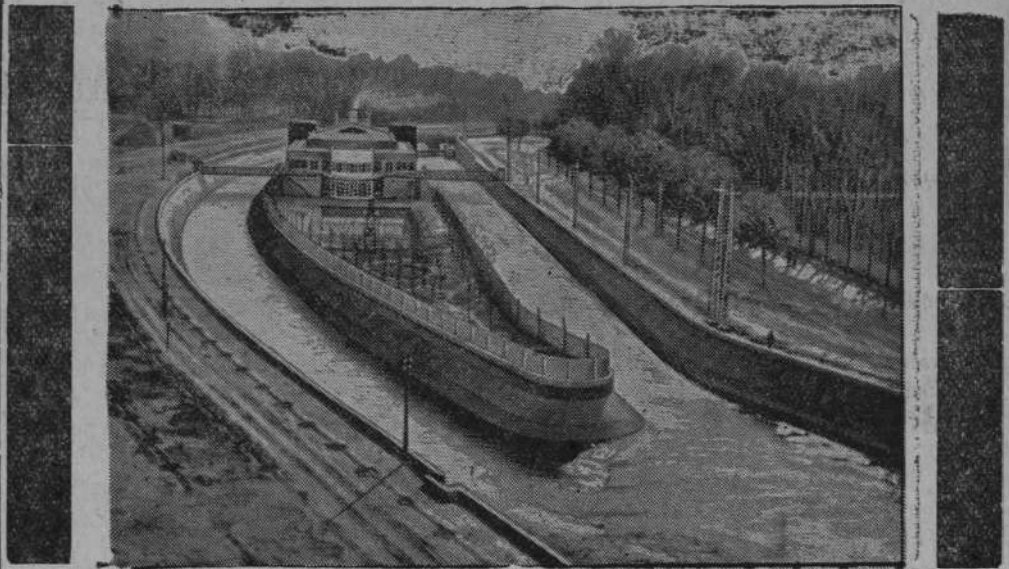
Sejmik Powiatowy nosi odtąd nazwę Rady Powiatowej, której przewodniczy przewodniczący Wydziału Powiatowego (starosta) względnie jego zastępca (nie deputowany którego ustawa znosi).

Począwszy od 13 lipca br. otrzymywać będzie starosta powiatowy jako przewodniczący Wydziału 100 proc. a jego zastępca 25 proc. uposażenia, otrzymywanego ze Skarbu Państwa.

Sprawy wyborów na razie nie omawiam, gdyż nie są one w tej chwili aktualne.

A. Chwastek

SZTUCZNA WYSPA KĄPIELOWA.

W stolicy Hiszpanji Madrycie panuje nieznacznie gorące lato. Kto sobie na to może pozwolić wyjeżdża nad morze lub w góry. Dla pozostałych w domu stworzył jakiś pomysłowy

przedsiębiorca na środku rzeki sztuczną wyspę kąpielową w postaci olbrzymiego statku oceanicznego.

— o —

Ponowna prośba

Zgłaszanie zapotrzebowań robotników

W zeszłym roku prosiłem Szan. Obywatelstwo miasta Wąbrzeźna i okolicy o zgłaszanie ludzi do pracy w każdym wypadku w Ratuszu, umożliwiając przez to przegląd rzeczywisty nad bezrobotnymi.

Niestety stwierdzić muszę, że moja odezwa nie osiągnęła właściwego zrozumienia. Przypuszczam, że w międzyczasie, ze względu na dalsze skutki kryzysu, w tym kierunku nastąpiło inne pojęcie o sprawie bezrobocia i że tylko wskutek niedoceniania rzeczywistego stanu rzeczy, tak mało obywateli korzystało i korzysta z mej pośredniej pomocy na zapotrzebowanie sił roboczych.

Ponawiam dlatego moją zeszłoroczną prośbę, zwłaszcza teraz, gdy nadchodzą żniwa, o zgłaszanie do Ratusza zapotrzebowań na każdą siłę roboczą.

Zgłoszenia przyjmuje każdego dnia od godziny 8 do 15 osobne biuro, urządzone dla spraw bezrobocia w Ratuszu pokój nr. 10. Zgłoszenia telefoniczne przyjmuje się pod nr. 34.

W interesie sprawiedliwego załatwienia agend bezrobocia spodziewamy się, że Szan. Obywatelstwo miasta i okolicy nie usunie się od współpracy w tym kierunku dla całości. Bez istotnego współdziałania Szan. Obywatelstwa nie wyobrażam sobie takiego załatwienia sprawy bezrobocia, jakiego wymaga rzeczywistość i sprawiedliwość wobec tych wszystkich rodzin bezrobotnych, które rzeczywistości pracy znaleźć nie mogą.

SCHWARZ, burmistrz.

Przewodniczący Komitetu Miejsk. dla spraw bezrob.

Kowalewo

— Zebranie Placówki Powst. i Woj. O. K. VIII. — W ub. tygodniu odbyło się zebranie Związku Powstańców i Wojaków O. K. VIII. placówki Kowalewo w świetlicy. Zebranie, na które członkowie licznie się stawili, zajął prezes druha Skaja hasłem „Wolność”, poczem przytulił zebranych i odczytał porządek obrad. Następnie odczytał ppor. rez. druha Bartosiewicz ostateczne rozkazy Komendy Głównej i Powiatowej. Referat oświatowy druha Niewiada Leon wygłosił odczyt bardzo aktualny ze względu na przypadającą rocznicę 15-go lipca, na temat „Bitwa pod Grunwaldem”. W odczycie swym wskazał na pewne wspólne cele dawniejszych Krzyżaków i dzisiejszych Krzyżaków, że tamci nosili na piersiach krzyż, a dzisiejsi Hitlerowcy noszą swastykę, lecz cele i dążenia pozostały te same, mianowicie nienawiść do Polski i zniszczenie jej za wszelką cenę. Zachłanność Krzyżaków skończyła się sromotną klęską na polach Grunwaldu, a dążenia Hitlerowców zakończyła się tak samo klęską, o ile spróbują swą łapę wyciągnąć po odwieczną polską ziemię. Treść referatu wywołała burzę oklasków, które mi nagrodzono aktualny i rzeczowy bardzo referat prelegenta. Następnie nastąpiło przyjęcie kilku nowych członków, oraz ściąganie składek miesięcznych. Po omówieniu jeszcze kilku spraw, związanych z życiem organizacyjnym Placówki, prezes druha Skaja zakończył zebranie. Na zakończenie odśpiewali wszyscy jedną zwrotkę „Roty”.

— Posiedzenie Rady Miejskiej. Ponieważ z dniem 13 lipca br. weszła w życie nowa ustawa o samorządach i w myśl tej ustawy przewodniczącym Rady Miejskiej jest burmistrz, zwołał burmistrz p. Küchler informacyjne zebranie Rady Miejskiej, na którym omówiono najważniejsze postanowienia nowej ustawy.

— Ceny targowe. Na ostatnim targu płacono za: masło ft. 0,90—1,00 zł; jujka mendel 0,80—0,90 zł, kartofle ft. 0,06—0,08 zł; kurczaki 1,50—2,00 zł para; borówki 0,20—0,30 zł litr; poziomki 0,25—0,40 zł litr; ogórki ft. 0,40 zł; kapusta główka 0,15—0,25 zł; porzeczki ft. 0,25 zł; śmietana litr 1,00 zł; truskawki ft. 0,30—0,50 zł; marchew 3 pęczki 0,25 zł; kalarepa pęczek 0,10

zł; kalafjory szt. 0,10—0,35 zł, czereśnie ft. 0,30 zł; liny i szczupaki 0,80 zł ft.; salata 8 główek 0,10 zł; fasola 0,40 zł ft.; groszek ft. 0,20 zł; rzodkiewki pęczek 0,05 zł; rabarber ft. 0,10 zł, grzybki 0,25 zł litr.

WIADOMOŚCI POTOCZNE

Wąbrzeźno, dnia 19 lipca 1933 roku

— KALENDARZYK:

Sroda 19 lipca — Wincentego

Czwartek 20 lipca — Czesława

Piątek 21 lipca — Praksedy.

— Osobiste. Zarządzeniem M. S. Wojsk. dotychczasowy komendant P. W. i W. F. por. Kuliszewski Wacław został przeniesiony do 65 p. p.

Powiatowym komendantem P. W. i W. F. został mianowany p kpt. Siwicki Tomasz z 65 p. p. — który objął z dniem dzisiejszym urzędowanie.

— Pogrzeb ofiar napadu bandyckiego w Kurkocinie. W ub. wtorek odbył się pogrzeb ofiar krwawego napadu bandyckiego w Kurkocinie śp. Stefanji Lubomskiej i brata Jej śp. Walentego Lubomskiego. — W ostatniej posłudze wzięli udział okoliczni mieszkańcy, krewni i znajomi tragicznie zmarłych. Kondukt żałobny prowadził ks. proboszcz Prohenke z Kurkocina.

— *Dziś* dodajemy dalszy arkusz powieści „Garbus”.

— *Lipy kwitną.* Lipa należy do tych drzew, które najdłużej zachowują świeżość liścia i mają w układzie konarów i gałęzi pewien wdzięk. Wśród tej świeżej zieleni liścia kwitnie złote kwiecie lipowe o woni tak błogo upajającej i pełnej słodyczy. Kwiatek jest również lekarstwem znanym oddawna. Gościń serdeczną znajdują lipy w całej Polsce. Rosną przy kościołach, dworach i chatkach często nawet przy drogach. Lipy już zakwitły w niektórych miejscowościach naszego powiatu.

— *Marna pogoda.* Od kilku dni mamy marną pogodę. Raz deszcz, raz słońce, a nawet chłody. Wskutek tego żniwa w pewnych częściach naszego powiatu rozpoczyna się dopiero w przyszłym tygodniu.

— *Z Urzędu Stanu Cywilnego.* Urodzenia od 17 bm. do 18 bm. Władysław Lewandowski, robotnik, syna; Stanisław Brodziński, stereotypier, syna; Franciszek Śliwiński, robotnik, syna.

— *Mieszkańców* liczy nasze miasto według stanu z dn. 18 bm. 8.911 osób.

— *Tragiczna zabawa.* Czteroletni synek kolejarza Jażyńskiego zam. na dworcu bawiąc się wchodził na płot w pewnej chwili spadł z niego i złamał sobie rękę. Nieszczęśliwego chłopca odstawiono do lekarza.

— *Nowy Kurs kandydacki Legionu Młodych.* Począwszy od 1 sierpnia br. rozpocznie się nowy Kurs Kandydacki Legionu Młodych obw. Wąbrzeźno.

Zawiadamia się, że w poniedziałki, środy i piątki od godz. 17 do 19 jest czynne biuro Komendy Legionu Młodych, mieszczące się przy ul. Wolności nr. 24, które również udziela informacji w sprawach organizacyjnych.

— *KONFERENCJA OSADNICZA.* Zarząd Powiatowy Pomorskiego Związku Osadników Rolnych w Wąbrzeźnie, zwołuje konferencję członków Zarządu i prezesów Kół Osadniczych, w piątek, dnia 21 lipca rb. o godz. 10 rano, w Wąbrzeźnie do lokalu p. Trałki przy ul. Grudziądzkiej.

— *Z targu.* Na wczorajszym, wtorkowym targu placono za: masło ft. 0,90—1,10; jajka mendel 0,90 gr. kury szkl. od 1,50 do 2,50 zł; kurczaki para 1,50—2 zł. Ziemiaki nowe funt 5 gr. fura torfu 4 złote; marchew 3 pęczki 20 gr; strączki 10 gr. ft.; kalafior od 5—20 gr. szt.; kapusta główka od 10—30 gr.; ogórki od 10—80 gr. sztuka; buraczki pęczek 10 gr.; truskawki 35 gr. ft.; poziomki 30—40 gr. ft.; jagody 25 gr. litr; grzyby 25—30 gr. litr. Na targ zniesiono b. wiele jagód.

— *Okradł żonę i uciekł.* Pomocnik szewski M. po półtorarocznym pożyciu małżeńskim z młodą żoną zapragnął wolności. Spakował więc rzeczy swoje i żony oraz jej pieniądze i czmychnął. Dokąd niewiadomo.

— *Sesja wyjazdowa Sądu Okręgowego.* Jutro, w czwartek odbędzie się w S. Grodzkim sesja Sądu Okręgowego z Torunia. Rozpatrywana będzie sprawa głośnego „hrabiego” Masztulańskiego z Grudziądza.

— *Zebrań Zw. Powst. i Woj. O. K. VIII w Wąbrzeźnie.* W dniu 15 bm. odbyło się w sali p. Szymańskiego o godz. 20-tej, przy licznych udziałach członków zebrań powiatowych, które zajął przez Zarząd Powiat. p. Czerwiński. Następnie przekazał prowadzenie Placówki nowemu prezesowi p. Vomiczkiemu. — Prezes Placówki wygłosił odczyt na temat 523-ciej rocznicy bitwy i odniesienia do czasów odzyskania Niepodległości i trwającej walki propagandowej hitlerowskich Niemiec o rdzenie polską ziemię — Pomorze, oraz wezwwał członków do ściślejszego konsolidowania się wewnętrznego, jak również z organizacjami pokrewnymi. Prezes Zarządu Powiat. p. Czerwiński wygłosił następnie odczyt o organizacji Powst. i Wojaków jej cel i zadanie. — Poza to omawiane były sprawy organizacyjne, oraz administracyjno-gospodarcze Placówki.

Baczność rolnicy!

Biorąc pod uwagę, że w ubiegłym roku rolnicy, prawie wszyscy zapóźno zgłaszali spostrzeżenia u siebie szkody z powodu rdzy, a tem samem utrudniali władzom administracyjnym badanie wyrażonych szkód, zwracamy uwagę wszystkim rolnikom nato, ażeby dokładnie badali zboża na pniu, czy znajduje się rdza i donosili do biura mego natychmiast, ażeby wczas mógł zareferować o tem Starości, który na podstawie dokładnych referatów mógłby w tej sprawie odnieść się do odnośnych władz.

Mam wrażenie, że rdza, która lubi ciepłą temperaturę, z powodu dość chłodnej wiosny w tym roku mniej wyrządziła szkody. Zauważono ją jednakowoż w powiecie naszym w pszenicy, polecałbym jednak badać także pola jarzyn, czy rdza nie wystąpiła i tamże.

Celem przypomnienia jak się poznaje rdzę, podaję wskazówki poznawania rdzy: Na zielonych liściach i źdźbłach naszych jarzyn oraz pszenicy latowej i zimowej widzimy kreski względnie plamki żółte, które przy dalszym postępowaniu choroby nabierają koloru brązowego, a później zupełnie ciemnego. Liście takie nawiedzone rdzą — zwisają.

Po sprzucie zbóż z pola, widzimy na źdźbłach i plewach ciemne plamy, a jęczmienia również na ziarnie. Ziarno jarzyn i pszenicy bywa niedokształcone, a nawet zupełnie marne.

Odróżniamy rozmaite typy rdzy: — żółtą rdzę, brązową, czarną i inne. — Ponieważ spory rdzy brązowej na pszenicy przezimowują, są tem niebezpieczniejsze.

Dalej wobec tego, że rdza przezimowuje nie tylko na roślinach zakażonych jak pszenicy, ale przede wszystkim na roślinach innych jak: berberysie, utrudniana jest walka z rdzą o tyle, że pomimo zniszczenia, a więc spalania rośliny zakażonej, rdza w następnym roku jednak się okazuje, bo znalazła swoje przezimowanie na krzaku berberysu, który wogóle jest rośliną na której przezimowują rozmaite choroby zakażne roślin.

Krzak ten należy w bliskości pól niszczyć. Tak samo jest miodunka, chwast rosnący nad rowami i miedzami gniazdem rdzy, ma liść szaro-zielony włochaty, kwiecie ciemno niebieskie.

Jasnym jest, że źdźbła, to jest słoma sprzątniętej rośliny zużyta na podściół przyczyni się do rozpowszechniania rdzy, a w niemniejszej mierze pozostające na polu ściernisko. Walka z rdzą jest trudna. Środków zapobiegawczych, któreby radykalnie rdzę niszczyły, niema.

Łąg bordowy, składający się z siarczanu miedzi i wapna, którego się częściej używa do skrapiania chorego pola jest za drogi, a zresztą nie niszczy radykalnie rdzy, bo łąg nie dochodzi do wszystkich roślin zakażonych.

Walka nasza z rdzą ograniczyć się musi jedynie do sposobu zapobiegawczego, co wykonać możemy właśnie dzisiaj po sprzątnięciu roślin. Oczywiście, że przy dzisiejszym kryzysie pozwolić sobie nie możemy.

Należy jednakowoż po sprzątnięciu kłosowych, pola splózkować. Radziłbym jednak postępować radykalnie nie zadowalniając się samem splózkowaniem, lecz splózkowane pola dobrze wybronować, wybronowane ściernisko pozgrabić, wysuszyć i spalić.

W następstwie nie należy siać jesienią oziminy na polach zakażonych rdzą, tak samo jak nie należy siać wiosną na polach tych kłosowych w przyszłym roku (jęczmienia, owsa, pszenicy latowej, mieszanki kłosowej).

Ponieważ nauka wykazuje, że rdza zostaje nie tylko przeniesiona przez rośliny zakażone, ale egzystuje także rdza której grzybki latem znajdują się w powietrzu i zostają w ten sposób przeniesione na rośliny, co jeszcze dokładnie nie jest zbadane, trzeba i tutaj znaleźć drogi zapobiegawcze.

Okazuje się bowiem, że rychlej wykonane siewy oziminy jesienią, a jarzyn wiosną, mniej podpadają rdzy.

Dalej stwierdza nauka, że rośliny zasilane saletrą łatwiej podlegają chorobom, tak samo zasilane superfosfatem, mniej zaś rośliny zasilane tomasyną. — Nawozy zawierające wapno działają ujemnie na rozwój rdzy.

Dalej uczy doświadczenie że przy wyborze ziarna siewnego należy i można działać zapobiegawczo w ten sposób, że wybieramy do siewu przede wszystkim ziarno z roślin, które nie były zakażone rdzą, a zwłaszcza gatunków takich, które już mniej z natury rzeczy podlegają rdzy.

Z pszenic mniej podlegają: „Kostromka” i pszenice polskie. Z jęczmion — „Hanna”, wogóle gatunki szybko dojrzewające.

Pszenicy nie należy siać w polach uchronionych, przeciwnie siać na polach przewiewnych.

Na zakończenie podam pod uwagę bejcowanie zboża według prof. Kuchna, najstarszy i najlepszy sposób, który daje jednakowoż pewną podstawę ochrony przeciwko zakażeniu rdzą.

Należy 1 funt, czyli 1/2 kg. siarczanu miedzi (kamienia niebieskiego) rozpuścić w gorącej wodzie i zamieszać ze 100 litrami wody. W 100 litrów takiego ługu wlanego do beczki lub jakiegoś basenu, wysypuje się pszenicę. Ziarno jednak winno być tak ługiem nakryte, że na 8—10 cm. ponad ziarnem znajduje się jeszcze łąg i to dlatego, ażeby przy pęcznieniu ziarna, nic ziarna nie leżało bez nakrycia ługiem.

Przy wysypianiu ziarna do ługu należy ziarno dobrze w ługu przemieszczać. Po 12 do 16 godzinach można łąg odlać i teraz polewa się ziarno przemoczone w ługu niebieskiego kamienia — ługiem wapiennym. Łąg wapienny, czyli mleko wapienne, składa się ze 110 litrów wody i 6 kg. dobrego palonego wapna.

Tem mlekiem wapiennym zlewa się ziarno ługowane niebieskiem kamieniem przemieszczając ziarno przez 5 minut. Po 5-ciu minutach wysypuje się ziarno na suche miejsce do wysuszenia bez opłukiwania wodą. Ziarno wysuszone należy jaknajprędzej wysiać:

Zwracam przedewszystkiem na jedno baczność uwagę. Do transportu, czyli przewożenia w ten sposób bejcowanego zboża, należy używać tylko worków bejcowanych. Worki przeznaczone do przewożenia siewnego zboża, winny przed używaniem do transportu siewnego zboża być moczone przez 16 godzin w 1/2% siarczanu miedzi i po wymoczeniu w tym ługu, w wodzie przepłukane.

O przezorności dotyczącej odkażania worków nie należy zapominać, gdyż trzeba brać pod uwagę że w workach nieodkażonych wożono się zboże z rozmaitemi chorobami roślinnymi, których grzybki i inne zarazki w workach zostają.

Zamoczone zaś worki w ługu są odkażone. Innemi słowy, bejcowane zboże przeznaczone do siewu tylko w workach odkażonych.

Mam nadzieję, że rolnicy w tym roku poświęcą więcej uwagi na badanie swych pól, czy zostały nawiedzone przez rdzę i poczynią wszelkie kroki celem zwalczania rdzy, która przynosi poważne szkody w zbiorach, które u niejednego rolnika mogą przyczynić się do upadku.

Instruktor Rolny

RUCH TOWARZYSTW

— *Baczność Samodzielni Rzemieślnicy!* W czwartek dnia 20 lipca br. o godz. 8 wieczorem odbędzie się w lokalu p. St. Klimka „Dwór Wąbrzeski” zebranie Tow. Samodzielnych Rzemieślników.

Na porządku dziennym bardzo ważne sprawy. Przybycie wszystkich pp członków konieczne.

Zarząd.

— *Legion Młodych.* W piątek, 22 8. br. o godz. 19,30 w świetlicy T. C. L. odbędzie się wyjazdne zebranie L. M. obw. Wąbrzeźno z referatem „Polska na morzu”. Na podstawie rozkazu Kom. Okręg. nr. 5 p 6 wzywam wszystkich leg. z innych Obwodów przebywających w miejsc. obwodu do zameldowania się w Sekretarjacie L. M. ul. Wolności nr. 24 jakoteż uczestniczenia w pracach miejsc. Obwodu.

Komendant.

NOTOWANIA GIEŁDY ZBOŻOWEJ I TOWAROWEJ W POZNANIU

Poznań, dnia 18 7. 1933 r.

Placono za 100 kg. w zł.

Pszenica	38,00—39,00
Jęczmień	16,00—17,00
Mąka pszenna 65%	59,50—61,50
Mąka żytnia 65% wł. worki	36,00—37,00
Otręby żytnie	10,50—11,25
Otręby pszenne	10,00—11,00
Wyka latowa	12,50—13,50
Łubin niebieski	8,00—9,00
Łubin żółty	10,00—11,00

BANK POLSKI PŁACIŁ W DNIU 18 BM. ZA:

dolary amerykańskie	6,14
funt sterlingów	29,60
franki szwajcarskie	172,37
franki szwajcarskie	172,37
marki niemieckie	208,—
guldeny gdańskie	173,22
liry włoskie	47,06

Drukami i nakładem: Zakłady Graficzne Bolesława Szczuki — Redaktor odpowiedzialny: Alfons Szczuka — Wąbrzeźno, ul. Mickiewicza nr. 1.

Jeśli chcesz sprzedawać

musisz mówić jak najczęściej o zaletach swych towarów za pośrednictwem

Ogłoszeń

umieszczanych w „Głosie Wąbrzeskim”

Osoba

która pożyczyla z redakcji naszej roczniki 1921 i 1926 „Głosu Wąbrzeskiego” proszona jest o zwrot tychże.

Wydawnictwo „Głosu Wąbrzeskiego”

Żniwiarka

używana w dobrym stanie tania na sprzedaż

Brzozowski

Kurkocin, p. Wąbrzeźno

Matjasy

prawdziwe poleca

St. Klimek

skład tow. kolon., win i delikatesów

Książnica Kopernikańska w Torunlu

HUMOR

Kto jest teraz panem domu?